

- In the previous ד' יוחנן בן נורי o מחלוקת מ של we learned a מחלוקה מ and the חכמים whether a sleeping person acquires a תחום שבת whether a sleeping person acquires a אמר רבי יעקב בר אידי אמר רבי יהושע בן לוי הלכה כרבי יוחנן בן נורי we pasken like קונה that a sleeping person is אמות and acquires a שביתה.
- The גמרא offers three explanations of why it was necessary to state this explicitly after we already have a general rule of הלכה כדברי המיקל בעירוב

We always follow the more lenient opinion in הלכות עירובין. First, had we only said הלכה כר' יוחנן בן נורי we may have thought to follow his opinion

בין לקולא בין לחומרא - Both leniently - regarding the sleeping person having 2000 אמות to move about, as opposed to being restricted to 4 אמות -

And stringently - regarding - חפצי הפקר קונין שביתה - that an ownerless object is limited to its תחום, as opposed to following its eventual owner.

Therefore, he said בעירוב – that we only pasken like ר' יוחנן בן נורי where it results in a קולא.

Had we only said בעירוב - הלכה כדברי הלכה - we may have thought that this is only true where the disputants are equal - יחיד במקום יחיד ורבים במקום רבים

Either 2 individuals or 2 groups - But where we have a יחיד במקום רבים - an individual versus a group, we do NOT follow his lenient opinion - rather the more stringent view of the many. Therefore, he also said הלכה כר' יוחנן בן נורי - that we DO follow even an individual's lenient opinion.

רבא disagrees with this explanation, because מדרבנן is י מדרבנן and he holds that in all issues מדרבנן we always follow the more lenient view, regardless if it is a יחיד or a רבים.

The גמרא disproves Rava's assertion from two sources where we follow the בים even לחומרא:

-1- רבי cites a Mishnah in מסכת נדה where רבי rules leniently like the דעת יחיד of רבי אלעזר. Once רבי realized that the רבים disagree with רבי אלעזר he indicated that he would not have paskened this way, but will let his decision stand, because כדי הוא רבי אלעזר לסמוך עליו בשעת הדחק

We may rely on R' Elazar in extenuating circumstances. Apparently, Rebbe held that we generally follow the majority opinion, even though the מדרבנן. 2-- רב cites a Braisa regarding -

החוקה – a person who found out about his relative's death more than thirty days after it happened - where ר' עקיבא takes the more lenient view of אינה נוהגת אלא יום אחד -

Only one day of mourning is observed, and the חכמים say; דוהגת שבעה ושלשים - The full 7 and 30 day periods of mourning must be observed. Upon which ייוחנן said;

כל מקום שאתה מוצא יחיד מיקל ורבים מחמירין הלכה כדברי המחמירין - Wherever you find a dispute of a lenient view of a and the stringent view of the רבים -, we rule like the stringent view of the רבים -

חוץ מזו שאע"פ שרבי עקיבא מיקל וחכמים מחמירין הלכה כדברי ר' עקיבא

With the exception of the above Halacha, where we follow 'ר' s lenient view of only requiring one day of אבלות – אבלות – because

- הלכה כדברי המיקל באבל

We always follow the opinion of the מיקל in the laws of ארילוח

The implication is that in other areas of הלכה that are מדרבנן we follow the ירבים לחומרא:

The only 2 exceptions are;

- הלכה כדברי המיקל בעירוב
- -2- הלכה כדברי המיקל באבל

רב פפא אמר – Rav Papa gives a second approach to explain why we had to state explicitly הלכה כר' יוחנן בן נורי.
We may have thought that the rule of הלכה כדברי המיקל בעירוב but not to עירובי חצירות, which are generally more - חמור - more stringent.

דב אשי gives a third and final answer that we may have thought היורי עירוב only applies to הלכה כדברי המיקל בעירוב, the remainders of an עירוב, but not to תחילת עירוב – establishing an עירוב in the first place.

We find this distinction regarding the minimum amount of food needed for עירובי תחומין, which is required only for תחילת - a new עירוב - but

- שיורי עירוב אפילו כל שהוא

The remainder of an existing עירוב is valid even with just tiny amounts of food

The גמרא goes on to teach some guidelines of פסק - deciding Halachic disputes in the Mishnah:

הלכה כר' עקיבא מחבירו וכרבי יוסי מחביריו וכרבי מחביריו וכרבי מחבירו -We pasken like רבי and like רבי versus individuals only, but not versus many - But we do pasken like רבי יוסי even versus -רבים.

There are three approaches as to how strongly we follow these guidelines:

- -ו- אמר הלכה we actually pasken this way.
- -2- רבי חייא בר אבא אמר מטין in certain cases we pasken this way but do not declare these rules publicly.
- -3- רבי יוסי ברבי חנינא אמר נראין it seems that we should follow these rules but we are not sure enough to rely on them in all cases.

The Gemara next teaches how to pasken when particular disagree:

We pasken like

ר' מאיר .vs ר' יהודה -

יוסי vs. ר' יהודה - and certainly

רבי יוסי vs. רבי יוסי.

Since we pasken like ר' יהודה vs. ר' שמעון, we certainly follow יוסי, vs. אר' יוסי vs. ר' יוסי

The גמרא leaves unresolved how we pasken when ה' and Γ disagree.

ארשיא 'r rejects these guidelines based on several מחלוקת רבי rejects these guidelines based on several מחלוקת רבי '', clearly contradicting the rule that we pasken like ר' יהודה '' versus י' שמעון!

However, the גמרא rejects all these proofs; – היכא דאתמר אתמר היכא דלא אתמר לא אתמר -

Where we have explicit rulings of אמוראים to pasken like a certain opinion, we do not follow these guidelines.

Where we do not have a specific ruling, we DO follow these guidelines.

